

ползуватъ съ еднакви граждански и политически права, безъ разлика на раса, езикъ или религия.

Различието въ вѣрата или изповѣданietо не бива да вреди на който и да било български поданикъ, що се отнася до ползването му отъ граждансkitѣ и политически права и главно до допускането му на държавна служба, функции и почести, или упражняването на различни професии и занятия.

Не може да се издаватъ никакви ограничителни мѣрки противъ правото на всѣки български поданикъ свободно да се ползува отъ който и да било езикъ било въ частнитѣ си или търговски сношения, било въ религията, въ печата или въ каквito и да било издания или въ публични събрания.

Безъ да се гледа на установения отъ Българското правителство официаленъ езикъ, българскитѣ поданици, които не говорятъ български, ще иматъ всички надлежни улеснения, за да могатъ, било устно, било писменно, да се ползватъ отъ езика си предъ българскитѣ сѫдилища.

Чл. 54.⁴²⁾ Българскитѣ поданици отъ етническиtѣ, религиозни или езикови малцинства ще бѫдатъ третирани еднакво и ще иматъ сѫщitѣ юри-

jouiront des mêmes droits civils et politiques sans distinction de race, de langage ou de religion.

La différence de religion, de croissance ou de confession ne devra nuire à aucun ressortissant bulgare en ce qui concerne la jouissance des droits civils et politiques, notamment pour l'admission aux emplois publics, fonctions et honneurs ou l'exercice des différentes professions et industries.

Il ne sera édicté aucune restriction contre le libre usage pour tout ressortissant bulgare d'une langue quelconque soit dans les relations privées ou de commerce, soit en matière de religion, de presse, ou de publication de toute nature, soit dans les réunions publiques.

Nonobstant l' tablissem nt par le Gouvernement bulgare d'une langue officielle, des facilités appropriées seront données aux ressortissants bulgares de langue autre que le bulgare, pour l'usage de leur langue, soit oralement, soit par écrit devant les tribunaux.

Art. 54. Des ressortissants bulgares, appartenant à des minorités ethniques, de religion ou de langue, jouiront du même traitement et des mêmes

чл. чл. 194 и 321 отъ Закона за Гражданското Сѫдопроизводство отъ 15.XII. 1891 г. (Държавенъ В-къ бр. 31/1892 г.) и чл. 431 отъ Закона за Углавното Сѫдопроизводство отъ 4.IV. 1897 г. (Държавенъ В-къ бр. 77/1897 г.)

⁴²⁾ Както се каза въ заб. къмъ чл. 49 и 50 правата на българскитѣ поданици отъ етническиtѣ религиозни или езикови малцинства сѫ напълно гарантирани наравно съ тия на останалите български поданици въ съответнитѣ текстове на Конституцията.

Правата на сѫщitѣ да основаватъ, управляватъ и контролиратъ на свои средства благотворителни, черковни или обществени заведения, училища и други възпитателни институти сѫщо така сѫ гарантирани, като всѣко малцинство се ползува съ свободата да си основава религиозна община подъ надзора и покровителството на Министерството на Външнитѣ Работи — Вѣроизповѣдно отдѣление и то доколкото това не противоречи на чл. 42 отъ Конституцията. По тоя начинъ еврейските малцинства си иматъ почти на всѣкажде въ Царството религиозни общини съ черковно-синагогални настоятелства, съ равинство и мирски съветъ къмъ него — Консисторията. Последната е учредена съ събора презъ 1921 год.

Сѫщото е съ арменските малцинства, съ архиерейски намѣстникъ начело въ гр. Варна, сѫщо съ мусюлманите — съ мюфтийства, и пр. пр.